

## Ἡ παραβολή τοῦ ἄφρονα πλουσίου (Λουκ. 12,16-21)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

### Ἀπόδοση

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτῇ τὴν παραβολήν· «Κάποιου πλούσιου ἀνθρώπου τὰ χωράφια ἔδωσαν ἄφθονη σοδειά. Τότε ἐκεῖνος σκεφτόταν καὶ ἔλεγε· “Τί νὰ κάνω; Δέν ἔχω μέρος νὰ συγκεντρώσω τὰ γεννήματά μου! Ἀλλὰ νὰ τί θὰ κάνω”, εἶπε. “Θὰ γκρεμίσω τίς ἀποθήκες μου καὶ θὰ χτίσω μεγαλύτερες γιὰ νὰ συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλη τὴ σοδειά μου καὶ τ’ ἀγαθὰ μου. Μετά θὰ πῶ στὸν ἑαυτό μου· τώρα ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, πού ἄρκοῦν γιὰ χρόνια πολλά· ξεκουράσου, τρώγε, πίνε, διασκέδαζε”. Τότε τοῦ εἶπε ὁ Θεός· “Ἀνόητε. Αὐτῇ τῇ νύχτα θὰ παραδώσεις τὴ ζωὴ σου. Αὐτά, λοιπόν, πού ἐτοίμασες σέ ποιόν θὰ ἀνήκουν;”. Αὐτά, λοιπόν, παθαίνει ὅποιος μαζεύει πρόσκαιρους θησαυρούς καὶ δέν πλουτίζει τὸν ἑαυτό του μέ ὅ,τι θέλει ὁ Θεός». Ἀφοῦ τὰ εἶπε ὅλα αὐτά, πρόσθεσε μέ ἔμφαση· «Ὅποιος ἔχει αὐτιά γιὰ ν’ ἀκούει ἅς τὰ ἀκούει».